

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1428/2021
29.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јована Петковић Бранисављевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод и канализација Панчево“, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 221/21 од 11.02.2021. године, у седници одржаној 29.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 221/21 од 11.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 713/19 од 27.11.2020. године, усвојен је захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде трошкова за исхрану у току рада, за период од 19.11.2016. године до 19.11.2019. године, плати укупно 67.834,26 динара, са законском затезном каматом на појединачно наведене месечне износе од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 52.953,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 221/21 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр 72/11, 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате новчаног потраживања из радног односа поднета је 22.11.2019. године, а вредност предмета спора је 67.834,26 динара.

С обзиром на то да се ради о парници из радног односа на основу члана 441. ЗПП, а да предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, и како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић